

ЗОРЯ ГАЛІШКА.

ЛЬВОВЪ. СУБОТА

Ч. 14.

дня 3/16 Лютого 1850.

Выходитъ що Середы и Суботы. Цѣна для одибающихъ въ Редакції: чверть-
рочна 1 рень. 15 кр. ср.; поброчна 2 рень. 30 кр. ср.; черезъ почты: чверть-
рочна 1 рень. 35 кр. ср.; поброчна 3 рень. 10 кр. ср.

ДОПИСЪ РАДЫ БРОДСКОИ.

Всечестна Головна Руска Рада!

Даваемо, що вже кождай правый Рокинъ
понавъ и многими дѣяніями переконавъ ся,
кто теждь Рокинію найбльше о скатѣ рѣ-
ску спрахъ и любимю нашу народностъ за-
гаджувъ см — кто насъ зъ глибокого си-
ко звездникъ, кто намъ закони, проєктъ и до-
брь дорогъ до подвиженія нашей народности
показавъ, кто въ той святгї спрахъ най-
блѣшіхъ трудахъ безъ найменшого ского ко-
ристиловїа познавъ, такъ не Всечестнійши
крылошанъ и сколарда и Предѣдатель на-
шой Головной Руской Рады, Михаилъ Квзьем-
скій? Когда ти не учинї селани, хлїпн тѣ-
шани и ножанї священники на границї лю-
безнї нашей отчyny святгї аюї дѣянїя вижъ
поманитого великомѹ тѣжа въ такъ
тиномъ узрїанї свѣтлак, коли болѣвъ ви
высокопочтеннї, свѣтлай члены Головной
нашой Руской Рады? Сего рады Всечестній
Головнї Радѣ умільно просято обявити Вы-
сокопочтеннї Покровителю нашей народно-
стї Всечестнійшому Квзьемскому нашу вдач-
ностъ за его кезъкористолюбнї труды, слава
и честь вітв!!! И давы такожде и свѣтлай дѣ-
знавъ см, що чвєтко вдачности въ серцю
рекомѣ глибоко закорѣненне єсть, просянн

да благоволитъ Головна Рада помыслити,
дабы реченоюю покровителю народа нашего
любимю градь такимъ честнімъ галицкородського
народа знаменіемъ украсити.

Зъ Рады Окружной Бродской дна 23. Лиго-
падна 1849.

Дописъ Рады Головної.

До честної окружної Рады въ Броцахъ.

Честнѣйшии Господинове!

Вашіи слова листомъ зъ дна 13. Лиго-
падна 1849 изнбрени принашъ ви. Всеч.
Предѣдатель съ бѣльшиною будоволствїемъ,
ознаніє во заслуги около добра рѣского на-
рода бѣ народа самого произшедшє, тає
для зечестволюбивого тѣжа величю ваг.

Вашое внесеніе о будогоснє ви. Пред.
знаменіемъ честнімъ Рада підъ розвагъ
взяла.

Мило такожде бѣло и цѣлобѣ Радѣ Голов-
нї читати Ваші слова, бо изъ тыхъ
извѣстно, що и ви около добра рѣского на-
рода ревно промышляете. Промышляйтє
Ч. Ч. Г. Г., бо намъ ще не досгаетъ много;
страшно думати, колко то ще потреба,
быстро зъ дрими народами на рѣни ста-
ли. Только соединенными силы дастъ савес-
тю исполнити. Соединайтє та до такъ
важной цѣли, а справедливое правитель-

ство вѣде намъ порѣкою, що если бусерно самій о тобѣ давати вѣдеть, нашіи желанія са исполнатъ. Особливо проевѣщеніе народное, улбчшию землемѣство народное, торговлю, тверезѣсть, обще полезній заведенія тако: шпихльери и касы громадски, застѣланіе нашего народа въ политическомъ взглѣду касательно новой реорганизаціи громадской настроють ажъ надто много предметовъ о чимъ бы промышляти и скоро до дѣланій імъ взати треба.

Только въ Вашой Ч. Ч. Г. Г. дѣлателности може Головна Рада порѣкъ видѣти улбчшию дасть Ревинѣвъ въ вѣдѣности. Безъ Вашої помоши жадное дѣло не постоитъ; сего рады, если благо народне Вашъ милѣєтъ, бусерно Ваєсъ о содѣтельности въ выжшіхъ реченыхъ предмѣтахъ оупрашаєтъ.

Одѣ Рады Головної

Львовъ дна 9го Лютого 1850.

Коломыя, (Зъ листѣ). Посилаю изъ праздниковъ и крестьянъ при сдачаю домашной забавы трохи гроша на дѣмъ народный. Самыхъ церквей на Реви Галицкой и Оугорской есть до 4000, а въ неоднѣй церквѣ по 2 авоза праздники. Счилаючи гвртъ на гвртъ лишь по 1 р. ср. бѣть праздника, то зъ самой той малой складки можемъ имѣти на годъ 4000 р. а на 10 годокъ 40,000 р. ср. на дѣмъ или потребы народны.

Оу нась принали внесеніе Ч. Ю. С. касательно высланія скоршниковъ на народный дѣмъ изъ Львова до сель дѣже радостно; — ждемъ всѣхъ рѣшеній Рады Головної въ тѣмъ взглѣдѣ нетерпеливо. — Рада Коломыїска таковъ самовъ внесеніе послала до Станиславовской Рады, бы совирили гроши на обновленіе ново набѣтой церкви. Все то добрѣ, но въ тѣмъ некто щось злого не видѣть елибы вѣли въ народномъ дѣмѣ на низѣ склепы (крамы). Не смотрачи на тое, що гымъ способомъ самохѣтъ застоновили бы мы здоровое жерело и чистѣю застѣлки, здає са тамъ гадка не мати полной розваги,

которамъ въ торговлѣ и промышленности самовъ подлос речѣло видѣть. Зважио до такого степени величества за помошю торговлѣ народъ англійскїй вознесла. — Купецтво оставили наши предки иностронцамъ и оупали не мало. — І виалъ тоб ще только тѣ додавъ що ви тї склепы никомъ такъ самимъ Ревинамъ вынаймати, хотѣбы зъ початкѣ и за дешевишю цѣнѣ, дави и ву нашихъ помалъ торговлѣ са подносилъ.

К....

Король прѣсїй зложивъ дна б. с. ж. прислѣдъ на конституцію; тоб самовъ очинилъ такожъ министры и члены сейид. Польскіи депутованій зъ Познаньскаго не хотѣли пристати и выстѣпили зъ сейидъ підписавши оевѣченіе що тоб для того чинатъ: понеже права народнїй Полаковъ въ Прѣсїй державѣ жїющихъ и права окромѣшнїи области Познаньскон въ той конституції не видѣть забезпечени, а обшесть черезъ тобе нараженій, що на засадѣ тон конституції Познаньшина могловы бѣти втѣлена до Нѣмеччини.

— Въ Швайцарїи много нагромадилося енгриантовъ французкихъ, италіанскихъ и нѣмецкихъ, коториї сбѣдиши державамъ черезъ замахи революціини сталися невезпечними. Австроїя и Прѣсы зажадали, авш швайцарсковъ правительство ихъ выдалило, бо никакше тїи монаретва выѣздили са землини до тогого сїамъ збройної бужити. Чи Францїа до тогого пристѣпить, не знати ще.

Грецїя. Меже Англіовъ и Грецїовъ настѣпило непорозмѣльне, которое въ дальшихъ слѣдствиахъ могловы нарушити спокой въ Европѣ, бо Францїя и Россїя оуйтають за Грецїю а Йакетрїйскій посоль въ Атенахъ ограничъ наказъ трипатиця разомъ съ посломъ россїйскимъ. Непорозмѣльне тоб має причинѣ по частинѣ жаданїахъ прїватныхъ підданыхъ Англіи, почасти такой Англії самон касающихъ са. Англіїа жадає 1. заплатѣ 800,000 дра. давномъ Портвальскомъ Коневлеви, которомъ тако

жидови при зе́кговицк людей шкоды на домъ и орудіяхъ зроблено. 2. Заплаты 14,000 ар. для Шоттландчика належащаго до Грецкой державы за кавалокъ пояса, которое на цѣль деожавиа обернено. 3. Жадаютъ 2000 таларовъ за корабликъ, который въ Ахелюсъ чрезъ опришковъ вдѣлъ зравованыи. 4. жадаютъ за зневажъ человѣка въ Занты, который доказывъ въ прокуренїи Елѣсъ, будовлетвореніемъ 20,000 ф. ст. 5 накладаетъ сѧ Грецкомъ народови въ сквотокъ рѣшенія коронныхъ адвокатовъ Англии и Пальмеретона карб 500 ф. ст. понеже правительство на предложениѣ жаданія не вчасно отповѣло. Наконецъ 6. жадаютъ отетѣ-
пленія обоихъ острововъ(выспы) Церви и Сапіенца.

Нота остатная замыкае въ севѣ тво ще
булагъ: отъ 22. Сѣчня кождого дна 40,000
тал. ангельской флотъ коштова екскюпъныхъ
платити маютъ такъ докго, доки выжъ ре-
ченій карднки не вѣдуть исполненій. Высты тѣи
малїи Церви и Сапіенца по соглашомъ всѣхъ
розвинорѣчныхъ мнѣнію въ часѣ спокою
жадно не маютъ вартости, но въ часѣ бор-
бы корѣнке займаютъ становище; въ того
видно, же Англія не розрѣшеніе индемни-
заций, але иное цѣлкомъ въ тѣмъ имѣ-
намъреніе. Ангельска флота опановала всѣ
пристаніи и заграбила кораблѣ греческии. Гре-
ція протестовала и выслала пословъ до
Парижа и Петербурга съ просьбою о помочь.

Оголошеніе Предплаты.

Оукончиуемъ дѣло поэтическое споѣь на-
родный, которыи даю иша „Скитъ Манав-
скій!“ — Кто въ Ващ читавъ 14 и 15 число
Пчолы, и числа дѣль 58 до 63 Зори Галицкими
въ рокѣ 1849 въ которихъ буривки того по-
этата свѣтъ попѣщеній, кто въ рештѣ чи-
тавъ стихи „Оученыи“ Членами Матицы
Рѣсеки, въ „Новинахъ“ тѣсаца Дютого 1849.
— Казкѣ народнѣ „Рдинъ Вомъ“ въ числахъ
29 до 35 и перекодѣ Шильера „Рдолль Графъ
на Габсбургъ“ въ числахъ 40 и 41 Зори Га-
лицкими 1849. той вѣде мати понатіе и ос-
дитъ, такиъ дѣхомъ, газыкомъ, и талан-

томъ, цѣвай той поемать сочиненій вѣде?
Цѣле дѣло вѣде обыймати блиско 30 аркв-
ший, и авантъ сѧ на три части, или по-
вѣстить въ рѣвныхъ розмѣрахъ; а кажда по-
вѣстить будеть сѧ мѣстити въ окромѣшнѣй
книжечцѣ, тайже по 10 арквший. — Основа
того поемата есть въ правдѣ заложенїе,
согтоаніє, доли и опадокъ Монастира Скита,
который вѣсть колись первшимъ и найчелнѣй-
шимъ на Галицкї Рѣси, а зъ котрого вели-
чественій сѣмнѣй розвалины на подножиу Бе-
сѣда, въ окрѣзѣ Станиславікомъ коло села
Манавы ще нынѣ свѣтъ виднѣ! Поемать той
выснованій зъ повѣстей оутгныхъ, таки си-
са зъ оутѣ простодушніхъ селанъ рѣсихъ
подслухати придарило, и оубарвленій есть
такъ, щобы сѧ поезію не со всемъ противи-
вала подгавѣ историческїй котрѣ начеркнѣвъ
трѣдоляживый собиратель старины отеческои
Ч. Г. Іоанъ Вагилевичъ въ описѣ польскомъ:
„Monastyr Skit“ въ рокѣ 1848. — Але поемать
нынѣшній въ многочисленныхъ Епїзодахъ
обыймаетъ такожъ общи долю народа Галичо-
Рѣскаго, такъ, що Скитъ Манавскій вѣ-
дѣ властиво образомъ той обши долѣ, одна-
ковожъ тымъ способомъ, такъ простый на-
рдъ славян исторически въ своихъ небыли-
цахъ потомствѣ передає, таки причины на-
стѣствіемъ подкладаетъ, и такъ ихъ съ свои-
ми повидѣнками и завѣбонами подбачає.
Скитъ Манавскій вѣде печатати сѧ въ Вѣ-
днимъ въ книгопечатнїи Мехитаристовъ, на та-
комъ папери таки-и вѣквами и въ такомъ
обнатїю, такъ „Вѣнокъ“ Ч. Г. Головацкого.
— Не маючи средствъ власныхъ до предпrij-
ната того дѣла вимагающаго значителныхъ
накладовъ, и не могучи знайти заможного
покровителя и мецената въ вѣдномъ народа
рѣсекомъ, который бы могъ и хтѣвъ самъ
пожертвовать на тое, — подношу той не-
смѣшлій голосъ до Вашего Отечестволюбія
Почтеннїи Родимцѣ и запрашаю краинъко
до предплаты, котра въ найутицкобованышнїй
способѣ тѣснѣ выносити 40 кр. ср. на перву
часть, или повѣстить обыймающю около 10

арквши; чтобы хтѣвъ, тоже и на вѣкъ тра
части предплатѣ въ такой самой цѣнѣ раз
омъ заалѣти; — скоро призбирае сѧ
потребне число предплатителей, розѣчне
са печатна, а бѣ скорон охоты Вашей вѣде
залежати, щобы тое дѣло такъ найскорѣйше,
чай въ тѣснѣ Маю с. р. свѣтъ взрѣло! —
Свирианѣмъ предплаты чай вѣдѣтъ паскавѣ
потребити сѧ Высокопочтенній Намѣстник
Деканатѣвъ, — або иннѣ ревнитецѣ отеческои
лѣтературѣ, бо прѣг҃цѣ сподѣлѣнъ сѧ, що въ
каждомъ Намѣстничествѣ таки знаходити
са вѣдѣтъ, а призбиранѣ предплатѣ съ до
кладною адресою предплатителей прошѣтъ такъ
найскорѣйше въ неоплаченыхъ листахъ, але
за рецензию, щобы посылающихъ заквѣтывать
можна, чрезъ почтѣ нашего колись перв
вопрестолного города Галича, до села Ко
марова прислати; где кто зложитъ предпла
тѣ, — тамъ бѣвере належашїй тѣснѣпляръ;*)
а еслибы, — хорони Боже! предплата не по
гла покрити накладѣть печатнѣ, то по чо
тырехъ тѣснѣахъ кождомѣ єго належитъ зѣ
верена зѣсталивъ; во предплата вѣде лише
тровати до конца Маю 1850.

Але, Любиміи Родинцѣ! до того чай не
прѣдѣ! претцѣжъ знає по, що намъ пров
давшиши сѧ до нового жита народно-по
литическаго, — проевѣщенія, — лѣтературѣ
питетомъ такъ потреба, — такъ новопроза
ющи цѣквтина на венѣ погоднаго слонца,
и теплого дощиковъ; для того чай жаденъ ро
долюбецъ непожалѣвъ тыхъ колька крайцаровъ
котрыми допоможе положити закладини ве
ликолѣбнаго храма проевѣщенія народнаго! —
Бо съ истиннѣ! Слово „Народнѣсть“ безъ
пигтонои лѣтературѣ тѣснѣловъ зѣстати зѣ
комъ порожнишъ, — а каждый народъ хо
ташїй имѧ свое въ рѣдѣ народовъ про
евѣщеныхъ загримати, тѣснѣ мати лите

*) Въ Львовѣ собираніемъ предплаты вѣ
де паскавѣ потребити сѧ, Бієнест. Г. Ма
линовскій. Проповѣдникъ при церквѣ Архіка
тедральной Св. Георгія!

ратурѣ, — але литеатурѣ свою питетомъ,
котрѣ въ народныхъ гадокъ, въ дѣмокъ, въ
спогобѣ, такъ народъ рѣчи около себе поймае,
и такъ понятіемъ свои питетомъ языкокъ
выловляе — на конецъ въ такъ званыхъ
закобонівъ, въ повидѣнокъ и въ небылицѣ
вынѣвати побиненъ такъ, такъ сибѣ слизникъ
хаткѣ, котра сложитъ тѣ за привѣжище, зъ
своей власной слизи! Я що не вѣдѣ въ чу
жихъ языковъ есть переведене, хотѣвъ най
пожиточнѣйше, — не есть то литеатурѣ
наша, а на тѣмъ неможе оперти сѧ народ
нѣсть наша! есть то пожичена скамана,
котровъ на таїнѣ часъ прикриваемо наготѣ
нашѣ, — есть то рѣжъ и країка, котрыми
нескідній дѣвчата, бракъ природженого цвѣтѣ
въ лицѣ на таїнѣ часъ залатати стараютъ
са; сѣтъ то пера павки, застромленіи въ кри
ла плюхони сороки! Въ тѣмъ то перевѣдче
нію кождай родолюбившій Рдинъ, котрый въ
собѣ таїнѣ талантъ до изобразованія оте
ческого языка чуде, при таїнѣ не вѣдѣ пере
водахъ письмъ інномѣтничыхъ, хотѣ що троки
первотворного рѣкого грѣховати, — и до
подавиженія появившаго сѧ первотворѣ по
силахъ причинити сѧ побиненъ! — Въ тѣмъ
перевѣдченію и т. Любиміи Родинцѣ, на
Ваше ревнѣ участіе оуповашъ, — бо лише токъ
дорогокъ приобрѣти себѣ наши побрати
ти. Чехи, Сербове, Поляки, и Россіани пи
тому лѣтературѣ народнѣ. бѣ скорон охоты
закладини вѣдѣтъ: Вѣкъ Стефановичъ,
Колларъ, Ганка, Мѣцкевичъ, Богданъ За
льевскій, Пушкінъ и инн., заправивши сѧ
на полі застарѣлого класицизмѣ, народнї
старини въ подѣ грѣзей бѣгрѣвати, и свѣ
жими цвѣтками питетомъ товы бубарвати
поміли! — лише токъ дорогосъ приобрѣть
и мы литеатурѣ, котра намъ незаперечене
имѧ народа, проевѣщенного у нашихъ се
сѣдовъ и побратимовъ завесчинити потра
фитъ.

Въ Комаровѣ 3. Лютого 1850.

Антонъ Могилницкій,
тѣстцевскій Капеланъ.